

כי החקלאי הוא לא הבעיה אלא השיטה זו הבעיה! פוגעים בחקלאי כי אפשר, פוגעים בחקלאי כי אין לא בית שידאג לו. פוגעים בחקלאי כי יש מי שרוצה לקדם עצמו על חשבון החקלאי! היום החקלאים וזו עובדה, מפוזרים בכמה ארגונים שונים והנהגות שונות. ארגונים שהאינטרסים העומדים בראשם אינם שווה ערך לאינטרסים של החקלאי הקטן. אלו אינטרסים שונים ועולם שונה שרווחת החקלאי במקרים מועטים תופסת מקום מרכזי. איך אותם אלו שחתומים על מתווה לוקר או לחילופין אלו האחראים על נפילתה של אגרקסו ממשיכים לכהן בתפקידים? רק פעילות נמרצת של כולנו, תבטיח שמירה על ענף הרפת ועליכם הרפתנים. כי נמאס לנו להיות שק החבטות של כולם.

מאבק מתמשך

לפני כמה חודשים התכנסנו מספר חקלאים, מהערבה שבדרום ועד מטולה שבצפון, מכל הענפים השונים הכוללים את ענפי החקלאות לשיחה פתוחה ולגילוי לב מרגש. נוכחנו להבין כי יתומים אנחנו ואין מי שיעשה לבתינו יותר מאשר אנחנו. שמערכת האינטרסים שונה כך גם השיח והעשייה. רובנו מרגישים את הלחץ הכלכלי מהבנקים מהספקים ומהארגונים השונים וזה מה שמניע אותנו. אין לנו יומרות לתפוס את מקומם של "המנהיגים הטבעיים" שלנו. אנחנו חייבים להפסיק להיות רק חקלאים. מתוקף חובתנו למשפחתנו ולענף החקלאות לשאול שאלות קשות ולהתעקש לקבל תשובות שיניחו את דעתנו ולא להרפות. לא לקבל דברים כמובן מאילו. להתעקש להיות שותפים בהחלטות שמתקבלות על גבינו ומשפיעות עלינו. עלינו להבהיר "למנהיגים" שלנו כי לא נקבל יותר הנחתות שלא מתקבלות ביחד עם החקלאים. לא נסכים להיות שק החבטות של ממשלות ישראל. לא נסכים להיות אריסים של רשתות השיווק, לא נסכים לשלם היטלים של ארגוני החקלאים שלא עובדים בשבילנו. אנו חייבים להזכיר לעצמנו יום יום למה הפכנו להיות חקלאים. הפכנו להיות חקלאים בגלל המרחב הפתוח, בגלל האישיות שלנו, בגלל קסם היצירה, בגלל האומץ שבנו, בגלל האמונה שבצדקת הדרך. בגלל אהבת הארץ והאדמה.

לא יחסלו אותנו

שום גורם ולא משנה כמה מורם הוא מהעם לא יחסל אותנו. במצב הקיים כל אחד ואחת מאתנו יעמוד מול הבנקים והספקים לבד. לא עם ארגון מאחורינו, לא עם זכויות סוציאליות, לא עם פנסיה או קופות גמל כי הכל כבר שייך לנושים. וכל זאת לבד בלי גוף מייצג. בלי גוף שידאג לעתידים של החקלאים שנפלו לבור כלכלי. עכשיו כולם זוחחים כי מס המעסיקים ירד וכל אחד מנכס זאת לעצמו בלי בושח... למה בעצם בוטל מס המעסיקים? מה השתנה? הרי כולם נשארו באתם תפקידים. הסיבה היא פשוטה, השטח בער החקלאים החלו לפנות לתקשורת החלו לשנות את השיח הציבורי ובמקביל היה שר אוצר שניאות להקשיב. וזה רבותיי כל ההבדל. כל מאבק פועל בשתי חזיתות הצד הלוחם בשטח והצד הדיפלומטי. את המלחמה עשינו אנו החקלאים. לי אישית זה לא משנה העיקר שהמס ירד. מה שכן משנה זה שאנחנו החקלאים קמנו ועשינו. לא חיכינו לאף גורם פוליטי "לטפל" בבעיות שלנו אלא לקחנו אחריות בואו אנו החקלאים נפעל לשינוי השיטה לא עוד אריסים של ההנהגות אלא קובעי דעה ודרך. אני באופן אישי החלטתי לקחת אחריות על עתיד ואל לשים אותם בידיים של אלו שהביאו אותי לידי חידלון. בואו נתאחד כולנו ונבהיר לממשלה כי לא עוד, לא ניתן שיהרסו לנו את החקלאות ואת הפרנסה.

חייבים להציל את ענף החקלאות. אומגה

תקום או תיפול מדינה ואני לא מגזים. משחר ההיסטוריה גבולות המדינה היו נקבעים על פי הגבולות החקלאים שבה. הגבול בו האדם מעבד את הקרקע הוא הגבול בו האדם מתחיל ומסיים את חייו.

מקום בו יכה המעדר שם יצמח עם

אם כן מדוע כחברה זנחנו את החקלאות? כי זנחנו את הערכים את הצינונות את טוהר המידות! החקלאות היא המכלול הכולל של כל הערכים הללו. כשחברה אט אט זונחת את החקלאות היא זונחת את זהותה. אנחנו כחקלאים במקום לעמוד בפרץ נתנו להזנחה לחלחל פנימה וכל חקלאי היום מרגיש זאת. לפני 30 ואפילו 20 שנה דמותו ותדמיתו של החקלאי היתה נכס צאן ברזל בהווה הישראלית. כל מסע בחירות היה מסע עלייה לרגל למרחב הכפרי וכל פוליטיקאי מתחיל היה דואג לצלם עצמו עם עז או כבש על הגב כדי לספוג חלק מדמותו המיתולוגית של שרון שלכל הדעות היה חקלאי לפני פוליטיקאי. כיום כל פוליטיקאי מתחיל קודם כל זורק את המשפט יוקר מחייה ותוקף את החקלאות והחקלאים בלי שום רסן או טיפת מחשבה. אני שואל את עצמי מדוע אותם פוליטיקאים או פרשנים כלכליים רואים לנכון לתקוף את החקלאים לקבלת אהדה ציבורית? איפה טעינו? **ללא כחל וסרק כי זה אפשרי ואף רצוי. איך הפכנו להיות הסיבה ליוקר המחייה ולא הפתרון?**

מחאת הקוטג' ללא ספק שינתה את התפיסה הכלכלית בענף הקמעונאי. קמו ועדות רציניות כגון ועדת קדמי שהחליטו לשים הכל על השולחן ולטפל ביוקר המחייה. מהו בעצם יוקר המחייה? איפה הוא מתחיל? איכן הוא נגמר? מי גוזר את הקופון? ועל מי יש להפנות אצבע מאשימה?

רפתנים יקרים בואו נדבר קצת על עולמכם

מתווה לוקר שלכל הדעות הסב נזק לענף באופן קשה בא בעקבות הרצון לעשות רפורמות בענף החלב ואי כך להוריד את מחירו לצרכן. קמה ועדה, הגיעו יועצים נכבדים, ישבו נציגי הממשלה "ונציגי החקלאים" והלכו לכיוון מתווה שבו יורידו את המחיר מטרה של החלב ותעשה רפורמה כללית בענף תחת הסיסמא "יעול". סיסמה יפה שאוהבים אותם הפוליטיקאים כי זה מראה לבוחריהם שהם החליטו "להילחם" ביוקר המחייה ע"י רפורמה בשוק והתייעלות משק החלב. הרי זוהי מחאת קוטג' - קוטג' זה חלב- חלב זה חקלאי- חקלאי=הסיבה ליוקר המחייה. חשבון פשוט של כל ילד בכיתה א. לא? אז זהו שלא! מאז הורדת מחיר המטרה כ 150-200 רפתות נסגרו. בקרוב תהיה הורדה נוספת ואז עוד רפתות יסגרו. והחלב? או כן החלב ומוצרי לא ירדו! למה?

